

Bystrým hlavičkám

1. Všetkými smermi

Do neba príde židovský rabín a hovorí Bohu: „Ó, Bože, ani si nevieš predstaviť, ako mi je! Môj jediný syn sa stal katolíkom!

Boh sa naňho usmeje a odpovie: „Nič si z toho nerob,...“
Ale to si už vylúštite sami.

Cítát, chudoba, Irak, 'krabica,' lopta, marec, neprajník, nosorožec, topánka, porada, projekt, slon, smrek, stavec, Turek, ulica, vodnár, žiarice

Pripravil Peťo

K	E	R	U	T	Á	T	I	C
CH	Í	Á	C	L	K	A	P	E
A	U	N	J	E	I	O	A	Ž
K	C	D	J	M	R	C	I	O
N	E	O	O	A	I	A	A	R
Á	R	V	D	B	R	T	T	O
P	A	A	A	I	A	P	Ô	S
O	M	R	Č	J	K	O	E	O
T	K	E	R	M	S	L	O	N

MENO A PRIEZVISKO

3/01

2. Čo znamená...

...kobukson?

3. Takmer bez počítania

Z paluby lode je spustený rebrík. Rebrík má 10 priečok, ktoré sú od seba vzdialené 30 cm. Spodná priečka sa dotýka vodnej hladiny. Počas prílivu stúpa hladina o 15 cm za hodinu. Za aký čas bude pod vodou tretia priečka rebríka?

Milí čitatelia!

Od 17. 4. 2001 sme v obchode p. Sičakovej a p. Puškára umiestnili označenú škatuľu, do ktorej môžete vhadzovať svoje príspevky, súťažné kupóny, sťažnosti, prípadne nám môžete pri vydávaní Hodkovských novín pomôcť aj finančne.

Zasmejme sa

Poľovníci sedia v poľovníckej chate. Dôjde im ohnivá voda, preto pošle Ander Piťo do dediny, aby šiel nejakú kúpiť. Aby sa skôr vrátil, kázal mu zobrať bicykel.

Po dvoch hodinách sa Piťo vracia a vedľa seba ťahá bicykel.

Ander sa ho pýta:

„Piťo, čo si dostal defekt?“

Piťo mu na to odpovie: „Ja sa neviem bicyklovať, Ander.“

**KLUB
HODKOVCE**

HODKOVSKÉ NOVINY

Vydáva Klub mládeže
v Hodkovciach.
Za vydanie zodpovedá
Juraj Kozel, tel. 0905/242155.
Korektorka Ivana Šrámeková.

Telegram

Poľovnícke združenie Dúbrava vás pozýva na POĽOVNÍCKU ZÁBAVU, ktorá bude v nedeľu 15. 4. 2001 v Kultúrnom dome v Hodkovciach. Vstupenku si môžete kúpiť v rodinnom dome č. 17 v Hodkovciach.

HODKOVSKÉ NOVINY

4
 Ročník 1

Mesačník 0 Sk

11. IV. 2001

Divoké skládky

Miluj život, nie drogy! (11.)

Prvý farský ples

Rozhovor s p. Štefanom Priamom

Telegram

Zdravie podľa abecedy

Poznáte históriu našej obce ? (IV.)

V tomto čísle si priblížime mená a priezviska, ktoré sa v Hodkovciach vyskytovali.

Pohľad na Hodkovce (apríl 2000)

História

Niederle r. 1903 a Czambel r. 1906 uvádzajú pre Hodkovce slovenský názov Hodkovce, Hodkoŕce. O Czambelovi vieme, že si často overoval ľudové názvy dedín priamo v teréne a ohradzoval sa pri niektorých názvoch, ktoré Niederle uvádza, ale s ktorými sa nestretol u slovenského ľudu. Ide tu zaiste o podobný prípad, aký sme zistili na Spiši, že totiž v dedinách, kde kontinuita slovenského ľudu nebola od 12. storočia nikdy pretrhnutá, zachoval sa u slovenského ľudu názov rieky Hnilec, kým v dedinách, ktoré boli kolonizované len neskoršie slovenským a rusínskym ľuďom, zachoval sa už len názov Gelnica, ktorý prevzali novší osadníci od Nemcov a len si ho prispôbili slovenskej reči. Podobne aj Hodkovce sa museli v 18 - 19 stor. nazývať po slovensky v Šemši, Malej Ide, Šaci a bezpochyby aj v samých Hodkovciach ako Hatkovce, kým v tých dedinách, kde kontinuita slovenského živlu nebola nikdy pretrhnutá od ich založenia, ako to bolo zaiste v Hýľove, ktorého chotár susedil priamo s chotárom Hodkoviec, mohol sa zachovať slovenský názov Hodkovce, ktorý prešiel prirodzeným vývinom v slovenskej reči.

Pozrime sa preto trochu bližšie na otázku, akého zloženia bolo obyvateľstvo Hodkoviec v druhej polovici 16 storočia, z ktorých čias sa nám zachovali dikálne súpisy, v ktorých sa uvádzajú osobné mená (priezviská) obyvateľov, či prípadne nebola tu pretrhnutá kontinuita pôvodného obyvateľstva aspoň na krátky čas, a to vtedy, keď maďarský ľud uteká z juhu pred Turkami na sever a usadzuje sa nielen v samých Košiciach, ale aj v dedinkách na ich okolí. Podľa portálneho súpisu z r. 1553 bolo tu ešte 6 a 1/2 porty, ale r. 1564 už len 4 porty, teda v druhej polovici 15 stor. dochádza tu už k postupnému vyludňovaniu, a ako vidíme, aj k novému zaľudňovaniu v severnej častke Abovskej stolice. Podľa dikálneho súpisu (súpisu obilia) z r. 1560 bolo v Hodkovciach 13 poddaných rodín, a to 9 kolónov (sedliakov:

Horoskop

ZNAMENIE BARANA

21.3-20.4

VLÁDNA PLANÉTA: Mars

ZNAMENIE: mužské

ŽIVEL: oheň

POVAHA: cholerická

TYP: rozhodný, bojovný, typ vodcu, idealista, politik

POSTAVA: svalnatá, silná, vzpriamené držanie tela

CHÔDZA: vojenská, rýchla, náhlivá,

TVÁR: oválna, svieža, ružovkastá, oblé čelo, markantné črty

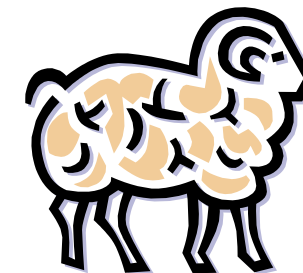
CHARAKTERISTICKÉ VLASTNOSTI: odvaha, elán, srdečnosť, vlúdnosť, talentovanosť, podnikavosť.

ZVYČAJNÉ NEDOSTATKY: naivita, okázalosť, tvrdohlavosť, nestriednosť, pokrytectvo, panovačnosť.

ZNAMENIA HODIACE SA K BARANOM: Strelec 23. 11.—21. 12.

Lev 24. 7.—23. 8.

Baran 21. 3.—20. 4.

Všetci Barani dostávajú do vienka talent. Ak sa rozvíja od útleho detstva, umelecké nadanie sa môže rozvinúť do slušnej kariéry hudobníka, grafika, umeleckého remeselníka. Deti Barani sú všeobecne obľúbené. Vzbudzujú dôveru a sú príjemnými spoločníkmi. Dôsledkom Baranovho zdravého rozumu je aj to, že nemá rád, ak mu niekto hovorí, čo má robiť. Je prirodzený vodca a má často najtvorivejšieho ducha vo svojom okolí. Originalita je mu vrodená. Ukáže Baranovi chaos, a on sa naň vrhne a začne robiť poriadok. Nebojí sa o svoju autoritu a pri uplatňovaní svojich práv je férový a spravodlivý. Baran sa nenechá odstrčiť inými na vedľajšiu koľaj. Hoci je naivný, je súčasne aj tvrdohlavý a egocentrický. Barani sú prostorekí, vedie ich k tomu ich detinská úprimnosť. Nestrácajú čas úvahami, kým ostatní ešte váhajú, oni už uvážene konajú. Baran vie, kedy má ako prvý priložiť ruku k dielu. No okamžite sa podriadi, keď mu niekto niečo prikáže. Je to najlepší priateľ a kolega. Baranovi podliehajú hlava, svaly, šľachy, chrupavky, zuby, červené krvinky, lebečné kosti, oči, veľký mozog a všetky nervy v hlave. Ľudia narodení v znamení Barana sú náchylní na zápalové, horúčkovité ochorenia alebo zranenia, nádorové choroby, operačné zákroky, krvácanosť, bolesti hlavy, závraty, popáleniny a mozgové príhody (porážky). Existuje tu aj nebezpečenstvo psychickej preťaženia, nervozity a obličkových ťažkostí.

Šport

V rubrike šport vás budeme vždy včas informovať o športových akciách. Napríklad na konci každého mesiaca vás potešíme **stolnotenisovým turnajom a šípkami**, ktoré sa uskutočnia v Kultúrnom dome v Hodkovciach. Najbližšie stretnutie bude **27 - 28. 4. 2001**. Ďalej pre vás pripravujeme futbalový turnaj na Hodkovskom ihrisku („valkáreň“). O podobných športových akciách vás budeme informovať v ďalších číslach a na plagátoch. Máte sa na čo tešiť.

Anketa

V dnešnom čísle sme sa opýtali spoluobčanov, ako by mohli pomôcť vyriešiť niektoré problémy, ktoré sa týkajú nás všetkých.

1. Chceli by sme vedieť, akým spôsobom by ste financovali naše Hodkovské noviny? Pýtame sa to preto, lebo je to ťažké a každý nápad s radosťou uvítame.

p. D. F.: Bolo by dobré, keby ste vybrali dobrovoľný príspevok.

p. Mária: Akým spôsobom? Prispela by som vám na to finančným obnosom.

anonym: Ako, to neviem. Mali by ste to nejako zorganizovať.

p. Mária: Na to neviem odpovedať. Nejaká symbolická cena by možno pomohla.

2. Aj napriek tomu, že sme sa v minulom čísle novín pýtali občanov na ich podnety, čo by zmenili v Hodkovciach, predsa sa k tomu ešte vraciame. Aký máte názor na smetisko („valkáreň“), ale aj na cestu a jej okolie, ktorá vedie k Nováčanom?

p. D. F.: „Valkáreň“ je v hroznom neporiadku.

p. Mária: Čo sa týka tej hlavnej cesty, keď som tadiaľ šla naposledy, bol tam vyhodенý odpad zo záhrad (jablká). A chodník po plynofikácii je v nepeknom stave. S tým by som niečo urobila. A čo sa týka smetiska, vyzerať to tam hrozne, ľudia hádžu odpad mimo kontajnerov. Mohol by sa zorganizovať nejaký zber šrotu alebo papiera, na smetisku na tom by mohol klub tiež niečo zarobiť.

anonym: Mohla by sa tam vykopať jama. Keby tam nevynášali zdochliny, možno by to vyzeralo lepšie, ale keďže sa tam nosí všetko možné, je to v hroznom stave.

p. Mária K.: Na smetisku je smetie všade okolo, len nie tam, kde má byť.

3. Vzhľadom na to, že už vyšlo tretie číslo novín, radi by sme vedeli, čo vám v nich chýba, resp., čo by ste na nich zmenili.

p. D. F.: Nezmenila by som na nich nič. Nič tam nechýba, máte tam zo všetkého trochu.

p. Mária P.: Čo? No mne osobne väčšia krížovka. Ináč sú tie články dobré. Mňa stále zaujme história, veľmi sa mi to páči, ale aj anketa ma vždy zaujme. Po grafickej stránke je úprava dobrá.

anonym: Mňa najviac zaujíma história, je to dobrý časopis.

p. Mária K.: Nevie, čo by tam malo byť. No myslím, že ste objektívni.

4. Čo hovoríte na článok pána starostu k petícii?

p. D. F.: Bola by som za rozšírenie elektrickej siete na východnej ulici. Plynofikácia KD by tiež nebola zlá, veď sa tam v poslednom čase hrajú pingpongové turnaje.

p. Mária P.: Každý máme svoj názor. V petícii bol názor občanov, v článku názor pána starostu. Každý máme kus pravdy. Svetlo tu chýba. Všetci vieme, že nie sú peniaze, ale treba s tým niečo robiť.

anonym: Uznávam, že nie sú financie, ale mohlo by sa tam niečo urobiť, lebo o niekoľko rokov sa tam budú stavať domy.

Smetisko pri hl. ceste (marec 2001)

Perhacz, Olah, Pwztha, Kapczar, Dohos (2), Fykop, Kozma, Andre) a 4 železiari (Rythy, Agnes, Reczko, Azalos). Kniezsa považoval z 12 osobných mien (bez vdovy Agnes) len 2 za slovenské (Perhacz, Reczko), 1 za neisté (Olah) a ostatných 9 za maďarské. Podľa Kniezsu Hodkovce boli teda v 60. rokoch XVI. storočia prevažne maďarská dedina. Nie je to vylúčené, keďže vieme, že aj so susednou Šemšou to tak bolo a v XVI. storočí okrem toho bol na istý čas silný tlak maďarského obyvateľstva z juhu, utekajúceho pred Turkami na sever.

Názor lingvistu Kniezsu o počte maďarských osobných mien treba však uviesť na pravú mieru. Predovšetkým Kniezsa nesprávne čítal v súpise z r. 1560 osobným menom Kapczas namiesto správneho kapczar (Albertus), ktoré je bezpečne slovenského pôvodu. V súpise z r. 1563 uvádza sa síce v Hodkovciach iný poddaný menom Georgius Kapczas, ale nevieme, či tu ide o iné osobné meno alebo o to isté, a či v súpise z r. 1563 je chyba pisára, keďže vieme, že v súpise z r. 1696 sa uvádzajú v Hodkovciach až dve rodiny s osobným menom Kapczar. Aj niektoré ďalšie osobné mená, ktoré Kniezsa považuje za maďarské, sú aspoň sporné, ako sú napr. Kozma, Dohos, ba azda aj os. meno Fyleop. Sám Kniezsa

pri dedine Haniska uvádza os. meno Phylep medzi menami neistými. V súpise z r. uvádza v Hodkovciach týchto 9 poddaných: Lohos (richtár), Perhachy, Kappan, Olah, Puzta, Kapczas, Philep, Kozma, Endre.

Z kroniky

Pohľad na Hodkovce (apríl)

Rok 1936. V apríli sa zúčastnili občania na stromkovej slávnosti v Šemši. Program bol bohatý a pestrý.

Rok 1937. Od polovice apríla rozšírila sa medzi deťmi epidémia – španielka (epidemická chrípka, pozn. red.). Nebolo to síce také nákazlivé, ale postupne bol chorobou zasiahnutý veľký počet detí.

Začiatkom apríla bolo oblačno a chladno. V prvej polovici mesiaca sa sadili zemiaky v záhradách, v druhej polovici aj na roliach. 21. apríla hnali prvýkrát kravy na pašu. Celý mesiac bol mokry a chladný.

Prípravila Lenka, -gk-

Divoké skládky

Apríl je v plnom prúde. Bláznivé počasie nás ustavične zlostí. Ráno fúka studený vietor, poobede už krásne hreje slniečko. Veď to poznáte. Po snehu už niety stopy a na dvoroch, lúkach i po okrajoch ciest sa zazelenala trávička. Lenže čosi ju miestami špatí. Aj vy sa pýtate, čo to asi je? Je to výsledok nášho pohodlia a technickej revolúcie, ktorá ovládla 20. storočie. Áno, sú to odpadky. Sú už skoro všade.

V Hodkovciach je, čo sa týka odpadkov, priam katastrofálna situácia. Stačí, ak si prezriete priekopy pozdĺž hlavnej cesty alebo sa prejdete po „valkárni“ pod lesom. Aj vám to pripomína skládku odpadu? Podobná situácia je aj na pasienkoch, v lese a podobne.

Na Slovensku ako aj v Hodkovciach je to tak, sami si vyrábame odpady, ktorých sa chceme zbaviť, že ich sypeme tam, kde je nám najbližšie. Jedným slovom je to tak, že máme smetiarsku okrasu

Smetisko na „valkárni“ (marec 2001)

okolo celej dediny. Určite nikto z nás nechce, aby sa r a z z Hodkoviec stalo veľké smetisko. Musíme si uvedomiť, že n e m ô ž e m e sypať odpady napríklad do priekop okolo hlavnej cesty alebo jednoducho tam, kde sa nám to páči. To, ako vyzerajú naše ulice, je vizitka nás všetkých, nielen Ocu a smetiarov. Ľudia, ktorí prechádzajú cez Hodkovce, si takéto veci všímajú a určite si nevytvárajú o dedine najkrajšiu mienku. A hlavne o jej obyvateľoch. To sa určite nikomu z nás nepáči. Čím skôr proti

Smetisko na „valkárni“ (marec 2001)

tomu niečo podnikneme, tým lepšie. Ako? Každý nech sa zamyslí, ako by prispel pri odstraňovaní tohto závažného problému.

Prípravila Lucia

Miluj život, nie drogy! Zdravie človeka, toxikománia.

Choroby zo závislosti od drogy

Medzinárodná štatistická klasifikácia chorôb rozlišuje 10 typov duševných porúch správania podľa účinku drogy:

1. Spôsobená účinkom alkoholu:

Vzniká alkoholizmus, syndróm závislosti od alkoholu. Základnou látkou je etylalkohol, etanol, spiritus. Chemická zložka alkoholu je C_2H_5OH .

2. Spôsobená účinkom opiátov:

K typickým látkam tejto skupiny patrí ópium a jeho alkaloidy nazývané tiež opioidy. Vyvolávajú závislosť opiátového typu. Patria sem ópium - morfín (morphium hydrochloricum), heroín (diacetylmorfín), kodeín (metylmorfín), diolan (atylmorfín), mecodin (methadon), dolsin, dolantin, eukodal, fortral, valoron, beforal, alnagon, ipecarin a pod.

3. Spôsobená účinkom drog cannabisového typu:

K typickým látkam patrí hašiš (živica vyextrahovaná z kvetov Cannabis sativa indica - indické konope siate) a najmä marihuana - sušená vňať a kvety konope. Účinnou látkou je tetrahydrokanabinol.

4. Spôsobená účinkom sedatív alebo hypnotík:

Klasickým predstaviteľom je alkohol a barbituráty. Závislosť od alkoholu je vyčlenená samostatne z toho dôvodu, že predstavuje najväčšie ohrozenie a je najrozšírenejšou sociálne akceptovanou

drogou. Do tejto skupiny patria tiež chloralhydrátové sedatíva, paraldehyd, glutethamid (noxyron, doriden), minortrankvilizéry (radepur, rudotel, valium, librium, seduxem, diazepam), antifobiká a ataraktiká.

5. Spôsobené účinkom kokaínu:

Ich zdrojom je strom koka - Erythroxylon coca, ktorého listy obsahujú alkaloid kokaín.

6. Spôsobené účinkom tzv. psychostimulancií:

Sú to dráždivé látky. Zneužívajú sa napríklad aj pri športe pri nedovolenom dopingu. Pre poslednou zmenou v klasifikácii chorôb sa niektoré psychostimulanciá diferencovali podľa pôvodu, podľa chemickej bázy alebo podľa účinku.

Dnes psychostimulanciá rozdeľujeme na tieto základné skupiny:

- Stimulanciá amfetamínového typu: Amfetamín (psychoton), dexfenmetrazín (pervitín), methylfenidát (centedrin, ritalin), efedrín, fentedmindum resinatum (mirapront), tranlysypropromin (pamte), chlorfentermin (lucofen), inhibítory monoaminoxidázy (niamid, nuredal).

- Stimulanciá kathyového typu: Z rastliny katha jedlá (Catha caulis) sa najčastejšie užívajú listy, zelené výhonky a puky kvetov. Jej zneužívanie je rozšírené v oblasti severovýchodnej Afriky, Arabského polostrova, okolo južnej časti Červeného mora a v Adanskom zálive. V poslednom čase sa

Zdravie podľa abecedy

V tomto čísle si povieme niečo o ďalšom zástupcovi vitamínov skupiny B - vitamíne B₃.

Vitamín B₃

Známejšie názvy sú kyselina nikotínová (niacín), amid kyseliny nikotínovej (niacínamid). Dávka sa udáva v miligramoch (mg).

Aké sú jeho účinky?

* Niacín veľmi účinne znižuje „zlý“ LDL cholesterol a zvyšuje hladinu „dobrého“ HDL cholesterolu. Ak Vám lekár predpíše liek znižujúci hladinu cholesterolu, bez vedomia lekára ho nevynechávajte.

* Pomáha udržať zdravý tráviaci systém.

* Kožu udržuje zdravú.

* Môže zmierniť bolesť hlavy, ba aj zabrániť vzniku migrény.

* Zlepšuje krvný obeh, hlavne hornej polovice tela.

* Môže znížiť krvný tlak.

* Chráni pred hnačkovitým ochorením.

* A dekvátnym spracovaním výživných

látok zvyšuje energetické zásoby organizmu.

* Pomáha vylicit zvrhodovanie a zmierňuje bolestivosť vredov.

* Prispieva k odstráneniu zápachu z úst.

* Je potrebný pre látkovú premenu cukrov.

V ktorých potravinách ho nájdeme?

Pečeň, chudé mäso, výrobky pripravené z celozrnej múky, zeleninové prívarky, strukoviny.

Čo spôsobuje jeho nedostatok?

Nedostatok niacínu môže vyvolať pelagru, ktorej charakteristickým prejavom je zápal kože a jazyka. Príznakmi nedostatku niacínu môžu byť žalúdočné a črevné ťažkosti, poruchy trávenia, nechutenstvo, chudnutie, poruchy činnosti nervového systému, zápal nervov, bolesť hlavy, neurčité

bolesti, „polámanosť“ tela, tiež celková slabosť, únava, depresia,

podráždenosť, nespavosť.

Aké je potrebné denné množstvo?

Deti majú užívať denne 100 mg., dospelí 200 - 300 mg. Najvhodnejšie je užitie spolu s ostatnými vitamínmi skupiny B vo forme B-komplexu.

Čo je vhodné vedieť?

Niacín má dilatčný účinok na cievy, čiže rozširuje cievy, hlavne v hornej polovici tela. Použitie veľkého množstva niacínu môže sprevádzať sčervenanie kože hlavy, krku a pliec.

Ak koža sčervenie, v jej príslušnej časti sa môže objaviť páľivý až pichavý pocit. Väčšina ľudí považuje tento jav za nepríjemný, uprednostňuje preto použitie niacínu vo forme niacínamid. Niacínamid spôsobuje spomenuté nepríjemné kožné zmeny zriedkavejšie a sú aj menej intenzívne. Najnovšie bol vyvinutý taký druh niacínu, ktorý nespôsobuje sčervenanie. V prevahe sú prednosti niacínu

Uverejnenie otvoreného listu starostovi obce, na žiadosť Ing. Stanislava Kolesára

Pohľad na východnú ulicu našej obce (február 2001)

Ing. Stanislav Kolesár, Hodkovce c.d. 100

Starosta obce Hodkovce, V Hodkovciach, 23.3.2001.

otvorený list

Dlho som premýšľal, či mám reagovať na Váš článok "Odpoveď na Petíciu zo dňa 31.1.2001", ktorý bol uverejnený v Hodkovských novinách č. 3/2001 dňa 9.3.2001. Vzhľadom k tomu, že v uvedenom článku je spomínaná moja osoba a v záujme správneho pochopenia žiadosti minimálne 34 občanov, to však považujem za nevyhnutné. V uvedenom článku absencuje zmienka o tom, či ide o stanovisko Obecného zastupiteľstva, resp. či publikovaný článok možno považovať za názor jedného občana, resp. obyvateľa obce. Reaguju na Vami uvedené tvrdenia, sa chcem dotknúť a uviesť na správnu mieru niektoré skutočnosti, ktorých správne pochopenie považujem za nevyhnutné.

Vo svojom článku uvádzate, že: "Obecný úrad dostal poštou Petíciu občanov...". Obecnému úradu nebola zaslaná "Petícia", ale konkrétna žiadosť skupiny obyvateľov obce o riešenie konkrétneho problému, ktorý sa ich týka. Myslím, že by bolo potrebné uvádzať jasnú a presnú citáciu použitých slových termínov v žiadosti a nepodliehať nepresnostiam a citovým prejavom pri jej komentovaní. Podpisani občania sa nestávajú na zly stav cesty, ako je to uvedené vo Vašej "Odpovedi...", pretože "cesta" za svoj stav nemôže. Podpisani občania len žiadajú Obecné zastupiteľstvo, aby sa tomuto problému venovalo a vyriešilo ho. To, že na sponinanej ceste sa nachádzajú "iba" dva domy a končiace sa záhrady občanov je absolútne irelevantné vo vzťahu k zaslanej žiadosti, lebo jej jasné znenie podpísalo 34 občanov, čo je nespochybniteľné. Akékoľvek pochybnosti o skutočnom záujme občanov o riešenie tohoto problému sa javia len ako špekulácia, ktorá je zavádzajúca a z tohoto dôvodu nepodstatná.

To, že vo svojej "Odpovedi..." uvádzate, citujem: "V petíciách sú i podpisy nedospelých občanov...", je pravdou. Podpisali ju aj dvaja obyvateľia Hodkoviec (Vý ste našli iba jedného), ktorí majú viac ako 18 a menej ako 18 rokov. Ja v tom problém nevidím. Menali by sme upírať právo kohokoľvek vyjadriť sa k čomukoľvek ak sa ho to bezprostredne dotýka a preto si myslím, že argumentovanie týmto smerom nie je na mieste a je neodôvodnené.

- 2 -
Ďalej píšete, že, citujem: "V stažnosti sa uvádza, že sa na tejto ceste nič neurobilo...". V skutočnosti v žiadosti (nie je to stažnosť) nie je ani zmienka o tom, že sa nič neurobilo. V žiadosti je len Obecný úrad požiadaný, aby riešil vzniknutú situáciu. Je pravdou aj to, že ešte za môjho pôsobenia na Obecnom úrade, bola predmetná cesta upravená a bolo do nej investovaných niekoľko desiatok tisíc korún. Sú to však mŕtve financie, ktoré sú teraz po rokoch bezúčelne pochované v zemi a ich vtedajšie investovanie bolo opodstatnené ak by sa v dokončení stavby pokračovalo. V súčasnej dobe to ešte je možné napraviť, ale odkladanie dokončenia cesty investované finančné prostriedky v rokoch 1992-1993 pochováva stále hlbšie a hlbšie.

Úsilie vedenia obce týkajúce sa dokončenia plynofikácie v minulom roku, o ktorom sa tiež zmiňujete, je evidentné a nikto ho nemôže sponchybňovať. Nedával by som ho však do súvislosti s tým, že preto nebolo možné upraviť cesty a rioly.

Nespochybnujem, že som bol prítomný pri generálnej opravě elektrickej siete začiatkom deväťdesiatych rokov. V tom čase boli na uvedenú cestu pripravované a zložené betónové elektrické stĺpy, ale z mne doteraz neznámych dôvodov rozšírenie elektrickej siete nebolo v tom čase realizované. Nechcem polemizovať o výške finančných nákladov potrebných na rozšírenie elektrickej siete, ktoré uvádzate v "Odpovedi...". Myslím si však, že ich konečná výška sa dá stanoviť až po vzájomných kompetenčných jednaniach s gestorm prípadnej výstavby.

Vo svojej "Odpovedi..." okrem iného píšete: "....aby sa predišlo takým nepríjemnostiam a nedorozumeniam, ako sa stalo teraz". Ja to nepokladám za nepríjemné a už vôbec nie za nedorozumenie a buďem sa opakovať, ide o riešenie konkrétneho problému, ktorý bol prezentovaný žiadostou skupiny obyvateľov obce. Možno to za nepríjemné a nedorozumeniaspôsobujúce považujete Vy.

Záverom Vás chcem ubezpečiť, že viem, že finančná situácia našej obce nie je dobrá, tak ako nie je dobrá vo väčšine obcí regiónu a celého Slovenska. Súhlasím aj s tým, že len takou perinou sa môžeme zakryť na akú máme, zároveň však hľadajme do nej viac peria, aby nám všetkým bolo pod nohu teplejšie.

Verím, že aj v budúcnosti s radostou prijmete návrhy, podnety a žiadosti Vašich občanov a tým prispesete ku komplexnejšiemu pohľadu na ich problémy a k správneiu určeniu priorit.

Tento list je zaslaný: S ťistou

1. starosta obce
2. Juraj Kozel - pre zverejnenie v Hodkovských novinách
3. poslanci ObZ - na vedomie

Prvý farský ples

Plesová sezóna utíchla. Vstúpili sme do pôstneho obdobia. Avšak na náš Prvý farský ples sa asi ťažko zabudne. Konal sa v sobotu 24. februára 2001 v kultúrnom dome v Šemši v spolupráci s obecnými úradmi v Nováčanoch, Hodkovciach a Šemši i s Poľnohospodárskym družstvom so sídlom v Nováčanoch.

Sála kultúrneho domu bola úplne preplnená. „Plesat“ prišlo asi 160 ľudí z našej farnosti, z toho z Hodkovciach asi 60 ľudí. O večeru sa postaralo PD Nováčany, za občerstvenie môžeme vďačiť OcÚ Hodkovce a za príjemný večer hudobnej skupine Salaš od Šariša.

Program bol pestrý: - Hľadanie svojich

- manželov so zaviazanými očami
- zoskupenie tanečných párov na tanečnom parkete podľa mien rozprávkových bytostí, zvierat atď.
- a napokon tombola, ku ktorej ceny zakúpil Obecný úrad Hodkovce

Prvá cena tomboly bola torta, ktorú venoval Farský úrad Nováčany. Vyhral ju pán Kižlin. Programom nás sprevádzali Ivana a Juraj. Na našom plese hosťovali aj zástupcovia z UPC z Košíc i kňazi zo susedných farností. Veľmi dojímavý na nás zapôsobil aj tanečný pár z košického konzervatória - Ľubka a Martin.

Každý sa veselo zabával až do rána. Večer prebehol bez akýchkoľvek výtržností. Až keď hudba úplne zamĺkla a hudobníci začali baliť svoje hudobné nástroje, uvedomili sme si, že je čas rozísť sa, pobrať sa každý svojou cestou a stretnúť sa opäť, až to bude možné.

Prípravila Mária

Dávid sa stretol s Ježišom. Ježiš a deti.

„Viem, kto je to,“ tvrdí Ruben. Deti sa zhľadli okolo neho. Ruben je ich vodcom - pri hre, ba aj pri potulkách, keď sa má jemnú a dobrotivú tvár, ktorú akoby presvetľovalo vnútorné svetlo...

„Aj ja ho chcem vidieť!“

„Kto je to?“

„Poďme, ideme za ním!“

Ruben beží vpred. Jakub pokrívka s námahou za ostatnými: má chromú nohu. Skupinka detí prechádza popri studni. Niekoľko žien naplnia vodou krčahy. Jedna z nich volá na deti: „Kam idete? Saul, poď sem a pomôž mi odnieť domov krčah.“

Ďalšia už drží Jakuba za ruku.

„Čo chcete robiť? Len čo ste pokope, začnú vám chodiť po r o z u m e k a d e j a k é h u n c ú t s t v a.“ „Ideme k Ježišovi,“ odpovedá Jakub. „Ruben vie, kde ho treba hľadať.“ Jedna žena už o Ježišovi počula.

„Je v Ondrejovom dome,“ oznamuje. „Nemohli by sme ta ísť aj my?“ ozýva sa druhá. Ženy položili krčahy na zem a odchádzajú za deťmi. Prichádzajú k ním práve vo chvíli, keď jeden z jeho učeníkov posielal deti preč. Tvári sa pritom prísne. „To nie je nič pre deti,“ vraví. „Chodte pekne domov!“ „Najprv ho chceme vidieť,“ volá Ruben.

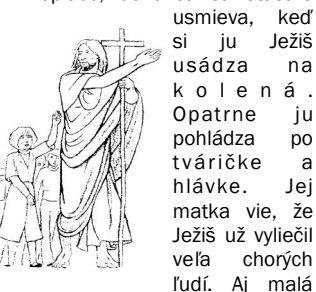
„Len chvíľočku! Potom pôjdeme preč,“ prosí malé a pekné dievčatko Estera. Muž by sa dal istotne presvedčiť, ale nesprátnik Ruben sa už hrnie do dverí. Sú otvorené. Ďalej to však nepôjde, je za nimi plno ľudí. Na plochú strechu vedú

schodíky. Ruben po nich vybehne ako jašterička, ľahne si na brucho a nazerá cez okienko. Ježiša spoznáva hneď: má jemnú a dobrotivú tvár, ktorú akoby presvetľovalo vnútorné svetlo...

„Vidím ho! Vidím ho!“ teší sa Ruben. Učeník stojaci pri dverách so ženami ho zbadal. Hnevá sa. „Čo ti to len chodí po rozume! Ihneď zlez dolu!“ prikazuje a vraví matkám: „Ak si neviete svoje deti lepšie vychovať, mali by ste ich radšej nechať doma! Ježiš je unavený, celý deň kázal a uzdravoval chorých. Vaši lapajú by ho unavili ešte viac.“ Matky sa bránia. „Nemáš pochopenie pre deti. Keby sa každé z nich mohlo aspoň raz pozrieť na Ježiša, istotne by išli s p o k o j n é domov!“ Saul a Lévi sa o d v á Ź n e p r e d r a l i dopredu. Aj oni by sa radi vyšplhali na strechu. Ale muž ich pevne drží za ruky. Chlapci sa pokúšajú vyslobodiť. „Nevychovaní faganí!“ počuť muža. Tvári sa, ako keby obidvom chcel vylepiť zaucha. V tej chvíli sa na prahu dverí zjavuje Ježiš.

„Pozri sem, aké sú len bezočivé dnešné deti! Nikoho už neposlúchajú,“ sťažuje sa. „Túžia vidieť Ježiša, ale nechcú ich k nemu pustiť,“ volá jedna žena. „Nechajte prísť deti ku mne!“ hovorí Ježiš. Muž púšťa obidvoch chlapcov. Chlapci

stoja a pozerajú sa na Ježiša. Naokolo je úplné ticho. Ježiš si sadá na lavičku pred domom. Deti s matkami sa osmeľujú a blížia sa k nemu. Ježiš posunkom vyzýva chlapca s chromou nohou, aby pristúpil bližšie. Jakub si môže sadnúť hneď vedľa Ježiša. Esterina matka jemne strčí do dcéry. Dievčatko sa pokloní a úprimným pohľadom pozerá Ježišovi do tváre. Estera mu však nesaďne na kolená. Bude to malá Rút, ktorá sa skrýva za maminou sukňou. Tváričku jej zohyďduje odporná vyrážka. Očká sú do červena zapálené. Jej mama sa čuduje, že sa nerozplakala, ako to robieva. Neplače, dokonca sa šťastne usmieva, keď si ju Ježiš usáďa na k o l e n á . Opatrne ju pohľadza po tváričke a hlávke. Jej matka vie, že Ježiš už vyliečil veľa chorých ľudí. Aj malá

Rút vyzdravie, vyzdravie ako ostatné deti. Matky sa začnú Ježišovi zdôverovať s každodennými starosťami. „Ruben je bezočivý chlapec. Saul je pojašenec. Dnes ráno mi zasa prevrátil krčah s vodou. Lévi je lenivý, do roboty ho treba naháňať. Do hry ho však treba netreba. Izák je najbystrejší. Sedemkrát mu treba niečo vysvetľovať, kým to pochopí. Kde sa zasa zatúlala naša Juditka? Ešte pri studni som ju videla s ostatnými

Požehnané veľkonočné sviatky!

*„Vždy pamätaj na to,
že Ježišovo utrpenie sa končí
radosťou a vzkriesením.
Keď teda cítite vo svojom srdci
Kristovo utrpenie,
nezabúdajte,*

*že musí prísť i vzkriesenie,
že musí zažiarit' radosť Veľkej noci,
a teda nedopustíte,
aby vás naplnil smútok,
pre ktorý by ste zabudli
na radosť zmŕtvychvstalého Krista.“*

Matka Tereza

Dobrá novina

I keď čas radovánok je dávno za nami, nútia ma terazšie okolnosti vrátiť sa aspoň v myšlienkach späť do vianočného obdobia.

Ľudia našej obce v predchádzajúcich číslach poukazujú rôznorodo na koledníkov: „Mladší sa majú učiť od starších.“ Autorka článku „Poniekto nás aj vyhodili“ pod značkou –iš– si v závere kladie otázku, prečo si ľudia rozdelili koledníkov na dve konkurujúce si skupiny. Doposiaľ som sa nedočítala nikde nijakej odpovede.

Mnohým z nás je známe, že v našej farnosti bola ohlásená „dobrá novina“ naším duchovným otcom vo všetkých troch kostoloch. Pod DOBROU NOVINOU rozumieme ohlasovanie ľuďom radosnú zvesť o narodení Pána. Organizačne ju zabezpečuje eRko—Hnutie kresťanských spoločenstiev detí. Uskutočňujú ju deti v malých skupinkách podľa organizačných pokynov zo strediska eRka.

Po oboznámení sa s podmienkami rozhodli sa niektoré deti prihlásiť sa do nej. Avšak „Dobrá zvesť“ ohlasovali len piati z nich. V našej obci však bola vytvorená i skupina starších koledníkov, ktorí šli koledovať samostatne. Keď sa dozvedeli o DOBREJ NOVINE, začali uvažovať, že by bolo dobre do nej vstúpiť, avšak na ich prihlásenie sa do DOBREJ NOVINY už bolo neskoro. Ľudia mohli vpúšťať do svojich príbytkov obe skupiny, každý podľa svojho uváženia.

Existujú farnosti, kde do DOBREJ NOVINY je prihlásených i vyše 100 detí. Nekonkurujú si, vystupujú pod spoločným názvom, spoločne sa pripravujú na ohlasovanie zvestí podľa pokynov (materiálov) z eRka a napokon v skupinkách ohlasujú dobrú zvesť v dohodnutých úsekoch jednotlivých obcí, kým sa všetci nezídu spolu. Po ukončení koledovania majú stretnutie so správcom fary, kde zhodnocujú svoje koledovanie :

- počet navštívených rodín
- počet koledujúcich
- počet vedúcich
- počet skupín
- vykoledované peniaze
- rozdelenie vykoledovaných peňazí :
 - náklady na koledovanie (1/3)
 - pomoc farským najpotrebnejším projektom (1/3)
 - projekty Svätého otca (1/3)
- problémy, ktoré sa vyskytli počas koledovania
- návrhy na budúci rok
- spoločná svätá omša účastníkov koledovania a TE DEUM.

Prečo však došlo u nás k rozdeleniu? Uvažujme spoločne a snažme sa mu v budúcnosti predísť.

Prípravila

Zaujímaví občania našej obce

Dnešným hosťom tejto rubriky je Hodkovčan žijúci v Bratislave – pán Ing. ŠTEFAN PRIAM, PhD

akadémiu, vysokú školu alebo do výskumu môže nastúpiť len absolvent s min. trojročnou praxou, musel som ísť na pol roka do praxe (obdobie

- Kedy a kde ste sa narodili?

- Narodil som sa v roku 1936 v Šemši. Keď som mal rok, moji rodičia sa presťahovali do Hodkoviec, odkiaľ pochádzala moja mama. Jej rodičia tam bývali v malom drevenom domčeku oproti kostolu, a preto im aj hovorili „koscelkovo“. Ten zbúrali a postavili normálny murovaný dom z „váľkov.“ A v roku 1937 sme sa tam už nastahovali. Tam som v podstate vyrastal.

- Kde ste študovali?

- Najprv som v roku 1942 chodil do Ľudovej školy v Šemši s vyučovacím jazykom maďarským, to bola jednotriedka, lebo v Hodkovciach nebola žiadna škola. Po 2. svetovej vojne bol zavedený vyučovací jazyk slovenský. Škola sa nachádzala pri potoku. Učil tam istý Michal VARGA, bola to stále jednotriedka. Od roku 1947 som navštevoval Prvú štátnu meštiansku školu chlapčenskú, neskôr to bola Stredná chlapčenská škola v Košiciach.

- Bola to všeobecná škola?

- Áno, tzv. „červená“ škola vedľa polície, oproti „Šrobárke.“ Po jej skončení v roku 1951 som začal chodiť do 2. štátneho gymnázia v Košiciach. V tom istom roku zriadili Priemyselnú školu chemickú vo Svite, na ktorú sme sa po prvom polroku školského roku 1951-52 niektorí prihlásili a prestúpili. V roku 1955 som tam maturoval. O tri roky neskôr po absolvovaní základnej prezenčnej služby som sa v roku 1958 prihlásil na Stavebnú fakultu Vysokej školy technickej v Bratislave na štúdium geodézie a kartografie, aj ma prijali. Skončil som ju úspešne v roku 1963. Potom som mal nastúpiť do zamestnania na Slovenskú akadémiu vied v Bratislave. Ale vzhľadom na to, že vyšiel zákon o absolventoch vysokých škôl, podľa ktorého na

základnej vojenskej služby vo Vojenskom Topografickom ústave mi započítali do praxe). Nastúpil som do Oblastného ústavu geodézie a kartografie v Prešove, pracovisko Útvar hlavného geodeta v Košiciach. Denne som tam dochádzal z Hodkoviec.

- Ako si spomínate na Hodkovce?

- Kto prežil šťastné detstvo, rád na to spomína. A ja veľmi rád spomínam, aj keď boli aj smutné zážitky.

- Aký zážitok vám najviac utkvil v pamäti?

Tých zážitkov je veľa, pravda. Pretože sme bývali pri potoku, stavali sme hate. Hovorilo sa tomu aj „žompy“. Keď sa zdvihla voda, dali sme na ňu korytá a skúšali sa plaviť. V zime to bola zasa sánkovačka hneď za naším domom.

- Prezradíte niečo zo súkromného života?

- Je to dosť smutná spomienka. Najmä z obdobia vojny. Otec musel narukovať do Maďarskej armády. Denne sme sa zaňho modlili, aby prišiel zdravý. Potom mama ochorela na tuberkulózu. V januári 1946 otec prišiel z vojny. Prišiel v noci. My deti, celé šťastné, sme sa mu hodili okolo krku. V auguste 1946 mama TBC podľahla. Všetka ťarcha ostala na otcovi,

dvanásťročnej sestre Mariške. Ja som mal desať rokov a brat Fero osem. Otec rozprával, že keď sa zväzalo, bolo horúco a sestru od námahy zaliala krv, otec sa nahneval a išiel do Lorinčíka popýtať moju krstnú o ruku. Súhlasila a tak sme dostali novú mamu. Čas zahojí všetky rany...

- Potom ste odišli do Bratislavy?

Áno. Do Bratislavy som odišiel po nadobudnutí troch rokov praxe v januári 1964 do Ústavu teórie merania SAV. Po zriadení Výskumného ústavu geodézie a kartografie v Bratislave roku 1970 som prešiel do tohto ústavu, kde som pracoval až do roku 1994 vo funkcii vedúceho oddelenia ako samostatný vedecký pracovník. Teraz pracujem v Geodetickom a kartografickom ústave v Bratislave.

V roku 1964 som bol na svadbe kamaráta, ktorý si bral spolužačku mojej budúcej manželky. Moja budúca manželka tam bola ako družička, preskočila iskra a práve na moje meniny bola naša svadba. O rok nato sa nám narodil syn Róbert. Teraz je v Nemecku ako kameraman v televízii. Čakali sme ešte jedno dieťa, ale pre zdravotné komplikácie mojej manželky sme si ho museli dať zobrať. Viac detí moja žena mať nemohla.

- Čo považujete za najväčší úspech vo svojej kariére?

- To, že som našiel záľubu vo svojej práci, vo svojom zamestnaní. Myslím, že je to veľmi dôležité. Vďaka práci a svojim odborným znalostiam, ktoré som získal v rámci vedeckej výchovy na SAV a neustálym štúdiom, som prešiel takmer celý svet.

- Kde všade ste boli?

- Bol som na sympóziách v Kanade, v Anglicku, Švédsku, Fínsku, Nemecku, Poľsku, Bulharsku, v bývalom Sovietskom zväze, ba dokonca až v Novosibirsku. Bol som na expedícii v Pamíre so špeciálnym laserovým diaľkometerom. Merali sme hlavne zmeny dĺžok za účelom prognóz zemetrasení, lebo táto oblasť je seizmická. Prednedávnom bolo obrovské zemetrasenie v Indii pod Himalájami, aj v Azerbajdžane. Geodetické metódy sa môžu použiť v komplexe s inými metódami aj na určovanie stupňa seizmického rizika a na pravdepodobnosť zemetrasenia. Keď pokračujem, bol som v Turecku v Ankare, v Taliansku. Nebol som len v Afrike, v Austrálii a Južnej Amerike. Má to aj výhodu, že nemusím vydať veľké finančné prostriedky. Mne to všetko zaplatil štát. Samozrejme, bol som tam pracovne (smiech)!

- Aké sú vaše záľuby?

- Práca tiež, samozrejme. Venujem sa súťažne šachu, rekreačne plávaniu a cyklistike. Som predsedom Športovo-technickej komisie Bratislavského šachového zväzu, predsedom Závodného výboru odborovej organizácie, členom Snemu Slovenského odborového zväzu verejnej správy, t. j. nášho nadriadeného odborového orgánu, členom sekcie geodézie a kartografie uvedeného zväzu. Ja mám tých funkcií veľa, keď náhodou bude treba povedať práci dovidenia...

- Uvažujete o návrate do Hodkoviec?

- O návrate by sa dalo uvažovať, keď pôjdem do dôchodku. Čo budem doma robiť? Tak možno. Keby syn nebol preč, bol by ženatý a mal by deti, tak by sa bolo o koho starať. Ale neviem, dalo by sa uvažovať.

- Chcete niečo Hodkovčanom odkázať?

- Mám takýto odkaz: prajem im, samozrejme, naďalej dobré životné prostredie, aké tam bolo, lebo tam nebola žiadna fabrika, žiadna rieka tadiaľ nepretiekala, skôr malý potôčik. Prajem im veľa zdravia, šťastia, veľa pracovných príležitostí, aby ministrovalo veľa chlapcov a na Veľkú noc dievčatám, slečnám veľa čerstvej vody, aby boli naďalej také pekné ako za mojich čias.

Prípravili -Iš-, gk-, Patrícia

Aj keď som od Vás ďaleko, až 400 km, v spomienkach som často s Vami Hodkovčanmi
Štefan